

Dear Sir

21.09.2006

For more than a decade has Estonian public considered Denmark as an example of an open society and one of the firmest supporters of multicultural, innovative and considering cultural policy. Danish cultural institutions promoting cultural diversity, young and emerging artists, European cooperation and community work have offered their partnership to Estonian organisations on numerous occasions.

The more distressing are recent activities threatening to close down a remarkable public institution in Aarhus – the Huset. Especially this kind of non-discriminating facilities give a real sense to the ideals of a civil society, where culture in all forms – handicraft, performing arts, music, new and traditional medias attract members of the community to active participation. The improvement of the society through art has become close to reality in experienced democracies as Denmark.

Even plain statistics show that The Huset with its hundred thousand visitors is a vital necessity to the public cultural services sector in Aarhus. Closing of such a facility without negotiating with the society, strongly compromises the legitimacy of the responsible governing body.

Estonian cultural audience, empathetic with Aarhus community, and represented here by the Culture Factory Polymer, a multidisciplinary centre of urban culture and operating in strong partnership with Tallinn City Government, suggest You to step into thorough negotiations with the community to find ways of continuing the work of The Huset. Cutting the budget by closing down well-functioning social institutions will never give desired results – quite the opposite; discouraging people from actively participating in the field of culture, destroys societies ability to self organize, blurs identity and threatens democratic values.

Sincerely yours,

Madis Mikkor
Member of board

**TRANS
EUROPE
HALLES**

Barcelona (Spain), September 21st

Dear Mr. Uffe Elbæk
Chairman of the arts council

We at ATENEU POPULAR 9 BARRIS wish to express our dismay regarding the situation of Huset in Aarhus.

It has come to our knowledge that the municipality of Aarhus has decided to close Huset without notice. We are deeply concerned about the fact that Aarhus municipality hasn't opened up for dialogue with Huset and by the lack of transparency in the municipality's decision process. This does not characterize an open, civil society that Denmark claims to be.

For 34 years, Huset in Aarhus has worked as a cultural gathering place for active and creative citizens, artists and designers. Huset consists of 16 open workshops, where people can walk in from the street to deploy their creativity working with woodwork, metals, ceramics, textiles, graphics, glasswork, leather, literature, music, multimedia, photography and much more. As the only one of its kind in Europe, Huset is open for everyone and has 100.000 users a year. Huset puts its facilities and knowhow to the use of both amateurs and the D.I.Y. people and at the same time it is an indispensable basis to the upcoming artistic environment.

By closing Huset, not only the users of Huset are affected but also the small theatres, galleries, educational and cultural institutions that are dependent on the facilities and the knowhow Huset provides.

Huset is a highly valued member of Trans Europe Halles, a network of independent cultural centres in Europe. The network has today 38 members in 24 European countries. Trans Europe Halles gather culture centres with more than 30 years of experience. We in TEH can therefore witness of the importance of an open space for art and culture in a community. These places serve as important meeting places and creative hubs through which they substantially contribute to the city development. Many cities in Europe have realized this and work with the culture centres as partners in the development of their city. Huset has over the years developed in a very positive way; more participants, projects and workshops than ever. It has taken a long time and hard work to reach this position. For some of our TEH-centres, Huset has set a perfect example of how to operate creatively within the social community. We find it therefore utterly surprising that the municipality has taken such a drastic decision without taking into regard what long term effects it may have. If the decision was made for financial budgetary

reasons, it may very well be that the costs in the end will be much higher in all respects than the savings gained now.

We urge you to take into consideration our support for Huset and our concern for open dialogue and a positive relationship between the civil society and local authorities.

ATENEU POPULAR 9 BARRIS is a centre that works thanks to the support of the city council and the civil society of the neighborhood where is situated. This is the reason because of our solidarity with Huset.

Respectfully yours

Sergi Díaz Plaza
Coordinator of Ateneu Popular 9 Barris
ATENEU POPULAR 9 BARRIS
Portlligat Street, 16
08042 - Barcelona (Spain)

Brief
2006-030

VVC vzw 19 september 2006

Open letter to the city council of Aarhus

Bent Blindbaek informed us about the intention to close down the cultural centre HUSET Aarhus after 34 years intensive cultural and artistic work for the citizens of Aarhus, for artists and designers.

On behalf of the Flemish cultural centres, the VVC (Flemish association of cultural centres) wishes to express his disillusionment and his anger about this decision, inspired by a short time political vision.

We invite the city council to reject this ridiculous and negative proposition and – in the other way – to support HUSET for his exceptional and important cultural and artistic work. In stead of closing down HUSET, the city council should be proud of the work of HUSET and stimulate its important task to contribute to a creative and an artistic atmosphere in the city of Aarhus. One can not deny that cultural houses create also an environment that is necessary to build up a community sense for the citizens.

The VVC sincerely hopes that the city council holds to a long term policy and chooses for a democratic and well considered conduct. It is unimaginable that a city council doesn't recognize the value of HUSET for the local community, for the region and for Denmark. Even on the international level, HUSET is an inspiration for many other cultural centres in Europe.

We look out for a positive decision.

Paul Sergier
Director VVC
Gallaitstraat 86/23
1030 Brussels
Belgium
paul.sergier@cultuurcentra.be

Lukkes Huset, slukkes håbet!

På Entré Scenen har vi gennem et halvt årti haft mange mindeværdige urpremierer, bl.a. flere af von Badens forestillinger, Isabelle Reynauds og Annika B. Lewis', bare for at nævne nogle enkelte.

Disse forestillinger var utænkelige uden Husets indsats til produktion af scenografi, plakater, fotografisk materiale, idéer og knowhow.

Når Huset i en skrivelse betyder, at de forlænger Århus Kommunes bevillinger til kunstneriske produktioner, er det efter vores mening en stærk underdrivelse. Vores erfaring er, at Huset har været en forudsætning for, at disse projekter **er blevet til noget** overhovedet.

De frie midler er så små til produktioner, der normalt koster op mod en million, at det kun er ved hjælp af samspillet mellem de århusianske kulturinstitutioner, at de har kunnet "presses" igennem. Ganske vist med meget store personlige omkostninger for kunstnerne, men dog med det resultat, at de kunstneriske produkter har kunnet vises og sågar kunnet konkurrere med andre landsdeles.

For alle i Århus er der ingen tvivl om, at Huset er et centralt omdrejningspunkt for realiseringen af snart sagt enhver idé i byen, fordi Husets brugsværdi er så alsidig, mangefacetteret og kombinationen af kompetencer så synegerende, at projekterne får et løft ved at komme igennem Husets produktionsapparat. Dette bliver totalt tværet ud, hvis de værkstedsmæssige tilbud bliver spredt ud på beboerhuse. Ingen af dem vil enkeltvis være i stand til at løfte et kulturprojekt i den klasse, som i tusindvis gennem årene er blevet muliggjort af Husets samlede ekspertise.

Lukkes Huset er århusiansk kulturliv rent ud sagt på "skideren", og selvom de frie midler beholdes, vil de ingen ben have at gå på!

Mange hilsner

Entré Scenen.

Jesper de Neergaard
Kunstnerisk leder Entré Scenen
Grønnegade 93D
8000 Århus C
jesper@entrescenen.dk
86201536

Kunsten at falde til

Abi Barmi, iransk flygtning, går i brechen for det lukningstruede Huset

Af Anette E. Kristensen
ankr@stiften.dk

Der sidder en mand i en lejlighed i Århus Vest og er skuffet. Han er fra Iran og har haft sit besvær med at blive en del af det danske samfund, men det lykkedes - takket være Huset i Vester Allé. Og nu vil politikerne lukke byens bedste sted for integration. Han forstår det ikke.

Der er en lille sol gemt i øjnene på Abi Barmi, 46 år. Den spinkle mand smiler lidt genert. Han har været lige ved at aflyse, fordi han fik et anfald af migræne i morges, men han har taget nogle piller, og nu går det lidt bedre. Heldigvis er der tæt skydække udenfor. Skarp sol er noget af det værste, når man har migræne.

Abi (udtales Ebbi, red.) kom til Danmark fra Iran for 22 år siden, i 1985.

De rige flygtede til USA, de politisk aktive tog til Europa, for det meste Tyskland og Frankrig, og de, der var på Herrens mark kom til Norge, Danmark og Sverige, smiler han.

Han blev indkaldt til militæret, da han var færdig med gymnasiet, mens krigen mellem Iran og Irak rasede. Abi var en af dem, der ikke rigtigt troede på sagen, så han valgte at gå under jorden.

Men jeg skulle jo leve, så jeg lånte min brors papirer og åbnede en lille elektronikfor-

retning, hvor jeg reparerede støvsugere, køkkenmaskiner og den slags.

Den gik i to år, så måtte han flygte. På broderens pas.

Vi ligner hinanden som tvillinger, smiler han.

Det var ikke et tilfælde, han kom til Danmark. Han havde læst om landet.

Jeg læste, at fængslerne var mere fulde af spindelvæv end af fanger, og at Danmark kæmpede for demokrati og frihed. Jeg tænkte, det måtte være paradiset.

Han griner lidt og rømmer sig.

Det var det jo ikke, men jeg har aldrig fortrudt.

I begyndelsen slog han sig ned i København, men da han søgte asyl, startede flytningerne fra det ene asylcenter til det andet - Sandholm, Nykøbing Mors og så videre.

Jeg kommer fra Teheran, der har 13 millioner indbyggere, og jeg kunne slet ikke klare at bo så langt ude på landet som i Nykøbing Mors, smiler han.

Så turen gik til København, så såre han havde fået asyl. Men det var jo dengang i firserne, hvor ungdomsarbejdsløsheden var høj og højskoler en mulighed for at placere

folk midlertidigt - og så var det jo et glimrende sted at integrere folk, mente Abis sagsbehandler. Så han kom på Jestrup Højskole og mødte Århus.

Og jeg blev forelsket med det samme.

I 1988 flyttede han til byen.

Man snakker om livet

Jeg boede på et værelse i Frydenlund, men da jeg skulle flytte niine ting, knækkede min seng. En nabo fortalte om et sted, hvor man kunne reparere den slags ting, i stedet for at købe nyt.

Det var hans første møde med Huset, men bestemt ikke det sidste.

Jeg var helt vild med at dreje træ, så jeg drejede en masse julegaver til venner og familie. Jeg fik også syet en masse tøj på syværkstedet og fremkaldt film.

Han kom på efg som snedker/tomrer, men blev aldrig færdig, for han ikke kunne få nogen praktikplads. I stedet begyndte han at læse til bygningskonstruktør. Han blev færdig i '92, og så var det tid at komme i arbejde.

Jeg søgte og søgte og søgte, men der var bare ikke noget job til mig. Så kom jeg i tanke om, at man kunne blive aktiveret, og jeg kunne jo lige så godt komme i aktivering et sted, jeg kunne lide at være.

Så han spurgte, om han

måtte blive aktiveret seks måneder på Huset. Og da de var gået, søgte han om endnu en aktivering og endnu en.

Det var en af de andre ansatte på Huset, der så det jobopslag, hvor de søgte en arbejdsleder på aktiveringscenteret "Job og Miljø". Han spurgte, om ikke det var noget for mig, smiler Abi.

Og det var det. Han fik jobbet, men han er sikker på, at det til en vis grad skyldes erfaringerne fra Huset.

Man går jo og snakker om sine projekter og om sit liv. Man møder mange mennesker. Der kommer mange arkitekter med deres kæmpeprojekter, men de kender ikke maskinerne eller noget til snedkeri. Så er det jo godt, at der er sådan en som mig til at hjælpe dem i gang.

Så spørger de, hvor jeg kommer fra, og hvorfor jeg er her, og de fortæller om deres liv.

Bar gl'r ikke integration

En arbejdsplads giver god integration, det er rigtigt. Men så skal man lige have et arbejde først. Jeg har fået hundredevis af afslag. Det bliver man ikke integreret af.

Integration er ikke, at jeg gør det samme, som du gør. Jeg behøver ikke spise svinekød eller drikke elefantbajere i parken. Integration er kendskab til kulturen og en viden om, hvordan man opfører sig i samfundet.

For eksempel taler mange af de arabiske unge højt i busserne, men det gør man ikke i en dansk bus. Det generer folk,

og det skal de lære. De skal vide, hvordan man opfører sig, så man ikke bliver upopulær.

Jeg bliver aldrig dansk, og det behøver jeg heller ikke at blive. Men jeg gør mig umage for ikke at træde nogen over tærerne.

Og på Huset har han stille og roligt lært sig, hvordan man undgår det.

Det er et godt sted. Der sker noget mellem menne-

sker, når de arbejder sammen. Flere af dem, jeg har modt på Huset, ser jeg også privat. Og det er svært at møde danskerne. Efter 11. september 2001 er det blevet endnu sværere.

Dengang jeg kom hertil, var der selvfølgelig højskolen, men ellers er man henvist til at gå på bar eller diskotek, men det er ikke et sted, man bliver integreret.

Derfor er det dobbeltmoralisk, når politikerne vil lukke Huset. 12 procent af de, der kommer der, er indvandrere. Og de kommer der frivilligt. Imens snakker politikerne om vigtigheden af integration, mens de på den anden side vil lukke det sted, hvor flest bliver integreret. Og samtidig vil de betale millioner af kroner til alle mulige projekter, der tit slet ikke virker.

Det forkerte navn

Skal man integreres, er det vigtigste at møde folk, mener Abi. Og det er efter hans mening en af grundene til, at så mange aktiveringsprojekter og andet godt ikke virker efter hensigten.

Problemet er, at man sæt-

Det er dobbeltmoralisk, når politikerne vil lukke Huset. 12 procent af de, der kommer der, er indvandrere. Og de kommer der frivilligt. Imens snakker politikerne om vigtigheden af integration, undrer Abi Barmi sig. Foto: Martin Ballund

ter flygtninge og indvandrere sammen med danskere, der befinder sig på bunden af samfundet, siger han.

Det giver en skæv indgang til det danske samfund og normerne. En arbejdsløs er ikke bare en arbejdsløs. Nogle kan ikke stå op om morgenen, andre har det forkerte navn eller den forkerte udtale.

Jeg er lige blevet fyret fra et skånejob, fortæller Abi.

For tre år siden tabte en af medarbejderne på "Job og Miljø" en stor træplade i hovedet på ham. Slaget har givet ham kronisk hovedpine og migræne. Oveni har han fået en diskusprolaps i nakken. Det går ud over nattesøvnen, smerterne trætter ham, og han går i en ond cirkel, hvor han kun kan holde til stillesiddende arbejde tre-tre timer om dagen.

Jeg var derude i to uger, så kaldte chefen mig til side. Han sagde, han var bange for at miste kunder, når jeg tog telefonen, siger Abi uden antydning af vrede, men med en del skuffelse tegnet i ansigtet.

Jeg hedder jo det forkerte, konstaterer han stille.

Så selvom traværkstedet nok er blevet en anelse for støjende for ham nu, så er det igen Huset, han må ty til, hvis han skal være sammen med og arbejde sammen andre mennesker. Hvor skal han ellers gå hen?

Huset forbedrer vores livskvalitet

JP Årh. 5/2
-07

Af Nanna Moltke Holm,
M. P. Bruunsgade 49,
Århus C

ERICA JONG HAR skrevet en herlig roman "Serinissima", hvori man kan læse følgende betragtninger om livet:

»Livet er i mange henseender, som det var for århundreder siden. Livet drejer sig om at skaffe mad, tilberede den, spise den, slippe af med affaldet. Næring, affald, ekskrementer - det evindelige kredsløb. Hvis man fjerner sex, kunst og poesi, så er det livets helt grundlæggende elementer. Mennesker er rør. Mad puttes ind i den ene ende. Affald kommer ud af den anden. Uden kærlighed, poesi, uden længsel efter det guddommelige er vi ikke mere end det. Det mirakuløse er, at så mange mennesker virker så tilfredse med så lidt. Hvordan kan de være det? Eller er de i virkeligheden utilfredse og døver deres utilfredshed med alkohol, narkotika, fjernsyn, indkøbsvanvid?«

Jeg spørger derfor mig selv, om hvilke muligheder

vi har her i Århus for at strø livsindhold med ødsel hånd ud over byens indbyggere m. fl.? Svaret er elementært, kære læser. Huset på Vester Allé.

Mere af virkeligheden

Huset på Vester Allé står til fulde til rådighed for den filosofi, at man er nødt til løbende at udvide sin egen virkelighed, ellers får man kun mere af det, man kender i forvejen.

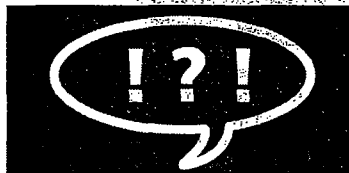
Husets døre og medarbejdere er åbne og står til rådighed for håndværkets, kunstens og poesens længsels stræben efter det guddommelige, som driver os af sted mod det sublime.

Hvor skal folk gå hen med deres drømme, kunst og poesi, hvis man gør alvor af at lukke Huset. Lad dem ikke blive mødt af en lukket dør, lad ikke fjernsyn, stimulanter og forbrugerræs erstatte fantasi, kreativitet og håndværk.

Lad derfor dørene være åbne, således at også sindets kreative grænseområder får muligheder for altid at være åbne.

Der er brug for et sted som Huset i det stressede og overfladiske samfund, som vi lever i i dag.

Huset er som et helset

ÅRHUS-MIDTPUNKT

Af Kirsten Holm Nielsen,
praktiserende læge,
Frederiks Allé 28,
Århus C

SOM PRAKTISERENDE læge i byen ser jeg funktionen af kulturinstitutionen Huset fra en lægefaglig synsvinkel. Jeg arbejder flere gange om ugen i Husets værksteder, og bruger mit kreative arbejde som modvægt til arbejdet som udøvende læge. Denne baggrund giver mig mulighed for at vurdere Husets værdi på en anden måde end den, som man oftest møder – enten som bruger eller som kulturpolitisk debattør.

I Huset mødes og arbejder folk af alle aldre, nationaliteter og med forskellig social baggrund i

de mange værksteder. Her kommer børnehaverbørn, som har en spændende og aktiv dag i Huset som en udflugtsdag. Skolebørn, som tager på Huset, fordi der faktisk ikke er andre gode trygge steder for dem at være, indtil mor eller far kommer hjem. Her kommer studerende, som kobler af med kreativt arbejde og hygge, snak efter en dag med læsning og forelæsninger. Her kommer pensionister, som på den måde finder vej ud af deres ensomhed og her kan lave noget kreativt eller arbejde sammen med deres børnebørn.

Her kan alle komme, hvis man har brug for hjælp til forskellige små reparationer eller gode råd. Man kan også komme blot for at "stresse af", som jeg selv, efter en krævende dag på arbejde.

I mit daglige arbejde møder jeg ofte mennesker, som er i krise af den ene eller anden grund. I en sådan tilstand har man brug for at beskæftige sig med noget, som kan aflede tankerne fra de problemer, man bærer på. Det er overordentligt vigtigt, at man, medens man endnu har ressour-

cer til det, kan genfinde en verden uden for den kriseramte dagligdag. At man får mulighed for sine tanker at beskæftige sig med noget helt andet – noget rart. I huset har man mulighed for kontakt med andre mennesker på de forskellige værksteder, og mulighed for at møde den menneskelighed, man har så inderligt brug for. Man får et løft til at komme videre i tilværelsen.

Kortsigtet besparelse

I Danmark bruger vi mange penge på sundhedsvæsenet bl.a. til behandling af de såkaldte livsstilssygdomme. Vi har dog så småt fået øjnene op for, at det også er en god idé at bruge penge på at forbygge disse sygdomme.

Denne type sygdomme forebygges primært ved en sund levevis såvel fysisk som psykisk. Huset fungerer for mange som et forebyggende helsetcenter. Det er vigtigt ikke at underkende betydningen af dette.

Der er desværre mange mennesker, som har det psykisk dårligt i dag. Der har aldrig været så mange mennesker med depres-

sion – både helt unge og gamle. Ofte har jeg som læge tilbudt til at udnytte de kreative ressourcer som led i behandlingen af depression og med godt resultat. Denne forbindelse har Huset et utroligt godt sted at henvise til.

Det er muligt, at Huset

nter

Foto: CARSTEN INGEMANN

HUSET – Kirsten Holm Nielsen mener, at lukningen af Huset er en katastrofe – ikke mindst for de mange brugere, der bruger stedet til at komme ovenpå i tilværelsen.

boerhuse er forkert. Det er den centrale placering i byen samt miljøet – med en samling af forskellige værksteder og mange mennesker samme sted – som skaber det miljø, der er så unikt og værdifuldt for Husets brugere.

Huset har eksisteret siden starten af 1970'erne. Man bør ikke bare stryge det af bordet med en økonomisk begrundelse. Det har en vigtig funktion for mange mennesker. Der er brug for sådan et sted nu, mere end nogensinde før i dette stressede, og på mange måder overfladiske, samfund vi lever i i dag.

Århus Byråd vil lukke Huset. Det blev besluttet på en underlig studehandel-lignende måde som del af det omfattende spareforlig, der blev indgået en sen nat i efteråret 2006. Siden har der hersket krisestemning på Huset.

Vi, der bruger Huset, forsøger at kæmpe med de demokratiske midler, vi har. Brugergrupper og aktionsgrupper laver plakater, mærkater, læserbreve, møder med politikerne, osv. men det er som at slå i en dyn. Jeg tror, at man fra byrådets side er i gang med en meget kortsigtet besparelse. Jeg kan som praktiserende læge være bange for, at det kan give problemer som i løbet af kort tid vil blive meget dyrere for sundhedsvæsenet. Er det mon kassetænkning eller blot uvidenhed?

Jeg undres over, hvad der sker. Er der mon en skjult dagsorden?

Derfor vil jeg bede politikerne i Århus Byråd, som har truffet denne forhastede beslutning, om at komme i dialog med Husets ledelse eller brugergruppe. Der bør og kan findes alternative muligheder.

ældre kyndet evner af de- ultat. I set væ- kunne set fra politikernes synsvinkel ikke er med til at profilere byen fint nok, men det er et vigtigt holdepunkt for mange af byens borgere og for mange kendte og aktive kunstnere, som måske oven i købet har trådt deres kunstneriske "barnesko" der. At værkstederne skal splittes ad til forskellige be-

Hvorfor ødelægger Århus en kulturperle

9/112
Kjeller

Huset er et enestående miljø for alle kreative personer.

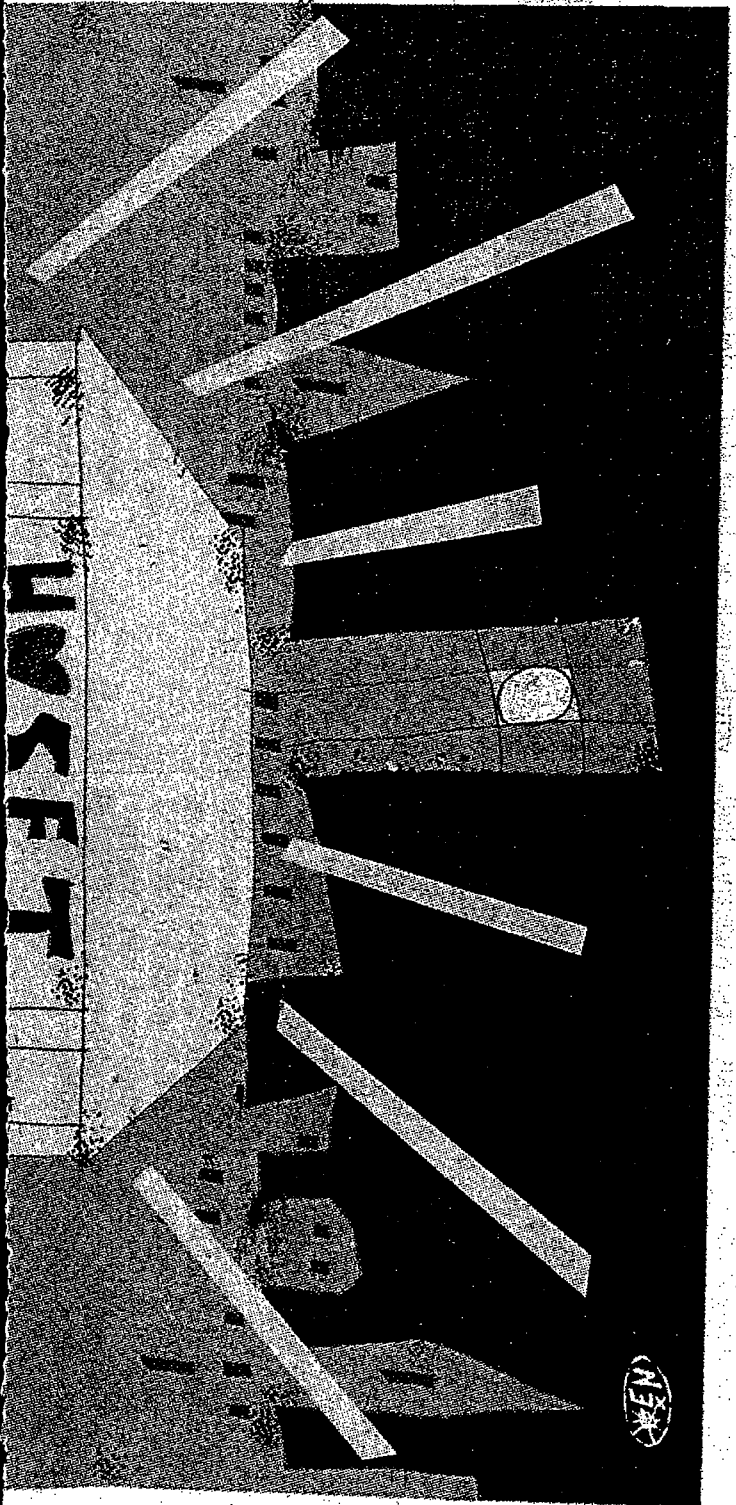
AF FRANÇOIS MONNET

Rute de Saulzet, Escuroles, Frankrig

Det er chokerende for mig at få at vide, at Århus-Byråd har besluttet at nedlægge Huset.

Som fransk fotograf og teatermand med kendskab til det folkelige kulturliv i hele Europa er det helt uforståeligt, at Århus accepterer, at en så enestående kulturperle som Huset, skal lukkes.

JEG VIL GERNE sammenligne Huset med de mange kulturhuse i Frankrig - Les Maisons des Jeunes et de la Culture - som jeg kender

virkeligt godt, for at vise hvilken perle Huset er.

Mange af de franske kulturhuse er udstyret med alt, hvad hjertet kan begære til at udvikle en kultur, som er tilgængelig for alle: teater og koncertsal, bar, teatercafé, idrætsfaciliteter, steder for børn og gamle, kunstskole, fotoatelier, keramikværksted og så videre.

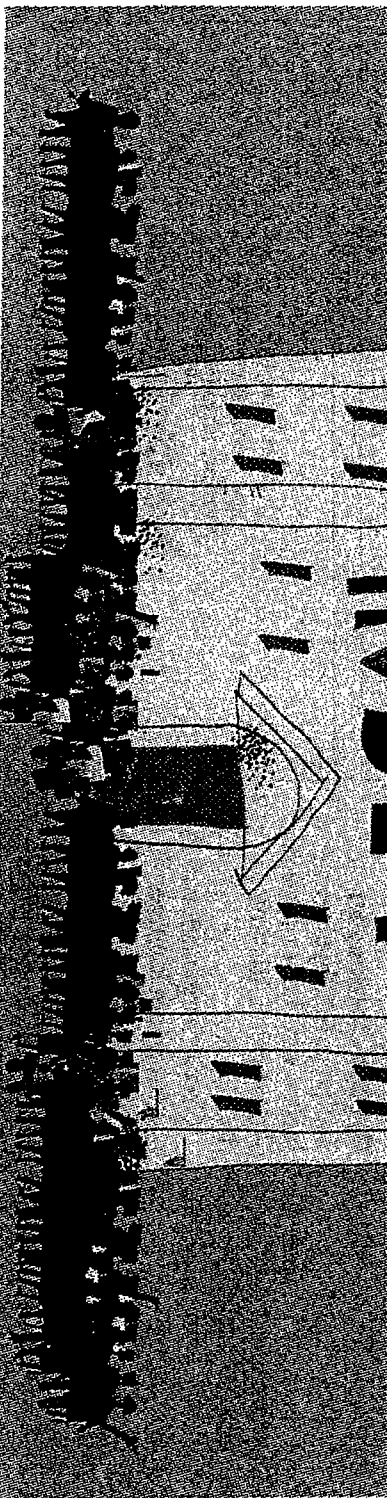
Ideen kom fra Frankrigs første kulturminister André Malraux (1901-76), minister i den højreorienterede general Charles de Gaulles regering. André Malraux var krigshelt og en meget berømt humanistisk forfatter med en meget visionær personlighed!

Målet med husene var at realisere efterkrigstidens idé "droit à la culture", kulturen som en menneskeretighed for alle - kulturelt demokrati!

AF LISE AUTOGENA

129 Tissington Court,
London

HUSET: Hvis jeg var ung kunstner i Århus i dag, ville lukningen af Huset overbevise mig om nødvendigheden af at flytte til København. Hvad Århus mangler af netværk, råderum, muligheder og ressourcer for professionelle kunstnere, opvej-

KULTURHUSENE har bestemt spillet deres rolle i demokratiseringen af den franske kultur, men på trods af alle de gode viljer har husene beholdt en atmosfære af at være kolde offentlige institutioner og har ikke opnået at blive steder, som folk opfattede som deres egne, hvor de kunne skabe deres egne kulturelle udtryk!

Hvad der mangler er en varm følelse af et hjem, hvor es på mange planer af tilstedeværelsen af Huset.

Huset er et kreativt væksthus, men det er også et socialt væksthus - og som sådan er det enestående som et sted for alle århusianere på tværs af kulturer, aldre og samfundslag.

Desværre er der ikke mange eksempler i Danmark på sådanne steder, som giver plads og rum for virkelige

folk bliver mødt på lige fod.

Så da jeg første gang besøgte Århus i 1986 og opdagede Huset, blev jeg meget forbavset over, at sådan et sted fandtes, hvor jeg oplevede, at alle de drømme, som Andre Malraux havde haft, blev opfyldt: "Sådan!".

Huset fungerede perfekt, kompetent og oven i havde det en sjæl! Et enestående miljø for alle kreative perso-

møder mellem kulturer, mennesker og generationer.

I en tid, da det danske samfund mere end nogensinde har brugt for eksempler på succesfulde integrationsmodeller, er Huset et af de mest strålende og vellykkede eksempler på kreativ, social og kulturel udveksling. Det er derfor en stor politisk fejltagelse ikke at støtte og forstå, hvad der er opbygget så suc-

ner! Det tager lang tid, inspiration, hårdt arbejde og held at opbygge et sted som Huset. At tro at det kan genskæbes vil være en illusion. Århus risikerer at skulle købe dyrt, det man nu næsten får forærende, nemlig sjæl.

PÅ MINE REJSER rundt i Europa har jeg fortalt om Huset, som et eksempel på et virkeligt demokratisk sted

cesfuldt gennem årene.

Huset i Århus er affødt af byens kulturudvikling. Det er derfor ikke en kulturinstitution, man lige kan skabe igen. Huset er en kulturel succes-historie affødt af omstændigheder, som kun kunne være skabt i Århus, og et projekt, som mange byer i Europa ville elske at kunne præstere - en forening af kreativiteten!

med denne vidunderlige følelse af altid at være velkommen. Organiseret nok til at fungere godt, og afslappet nok til at være en beskyttet rede hvor kreative mennesker kan udvikle sig.

Hvis Århus lukker Huset, er det en fuldstændig mangel på klarsyn. Man kan ikke genfinde en perle, når den først er smidt i havet!

(Oversat af Klaus Wille, Madsen,

En kulturel succeshistorie

tolerance, uddannelse, kulturudveksling, innovation og socialt engagement. Det er derfor perspektivløst og trist, når politikere overser betydningen af en stille succes med så stor en symbolværdi.

Set fra et internationalt perspektiv er det uforståeligt, hvorfor Århus vil give afkald på et sådant trumfkort?